

[Jens Jensen.]

erhverv selv. I mange forhold i erhvervslivet tilpasser og regulerer problemerne sig på den måde, og jeg vil da også håbe, at det i fremtiden må forme sig i denne retning.

Såvidt jeg kan bedømme lovforslaget på nuværende tidspunkt, bliver det sådan, hvis forslaget vedtages i den foreliggende affattelse og ophøjes til lov, at alt vedrørende fisk og fiskevarer fremefter undergives offentlig kontrol og tilsyn. Den offentlige kontrol begynder allerede hos fiskeren, der fanger fisken på havet, og fortsætter derefter på alle stadier, som fisken passerer, til den serveres i en eller anden form hos forbrugerne. Den offentlige kontrol med dertil hørende bestemmelser går så vidt, at fiskehandleren, der ruller ud med trækkevognen eller på cykle med en kasse fisk, for ikke at nævne fiskehandleren, der tager på landet med nogle kasser fisk, på flere områder får denne lovs bestemmelser at mærke, og det endda ret tydeligt. Hvis jeg fortolker bestemmelsen rigtigt, skal vedkommende fiskehandler endda opgive distriktets område. Det er dog et spørgsmål, om man ikke her går for vidt med offentligt tilsyn. Jeg vil egentlig gerne benytte lejligheden til at advare. For det første kan det blive en ret dyr foranstaltning, idet de forøgede nye udgifter til fiskekassernes indretning og udseende og til det offentlige tilsyn medfører, at prisen på fisk bliver så høj, at salgsmulighederne og afsætningen går ned, og derved rammes fiskerierhvervet og de virksomheder, der har tilknytning dertil. Jeg kan ikke lade være i samme forbindelse at nævne de nye fiskebiler med køleanlæg, de såkaldte kørende butikker, som der kan søges lån til, og som vi nu måske om kort tid ser køre på gaderne.

Jeg er enig med den højtærede minister i, at kontrollen med fiskens kvalitet, behandling og tilberedning må være forsvarelig og tilstrækkelig af hensyn til afsætningen på hjemmemarkedet, men det gælder i endnu højere grad for de fisk og fiskevarer, der går til eksport. Fiskerierhvervet er vel nu det tredjestørste eksporterende erhverv, vi har. Man må også i denne forbindelse tænke på den allerede store konkurrence, der nu sætter ind fra andre lande med hensyn til salg og afsætning af de pågældende varer på de udenlandske markeder. Jeg er enig i den betragtning, at vi må gennemføre en kontrol her, så vi er i stand til at levere en første classes vare, og lad mig i denne sammenhæng også sige: en vare, der i kvali-

tet står fuldt på højde med vore landbrugsvarer, der går til de samme markeder, og jeg vil også i denne forbindelse tilføje, at vi helst må nå dertil, at vi ligger et godt stykke foran vore konkurrenter; man opnår derved, at der skabes muligheder for større eksport og bedre indtjening til gavn for vore fiskere og for alle de virksomheder, der beskæftiger sig med salg og tilberedning af fiskeprodukter, ja for hele det danske samfund. Vi må jo lægge alle kræfter i for at fremskaffe den størst mulige eksport for på den måde at tilvejebringe den højest mulige levestof her i landet. På dette område kan jeg tilsige mit partis fulde støtte og medvirken.

Med hensyn til lovforslagets mange og vidtgående bestemmelser er jeg selvfølgelig opmærksom på, at den højtærede fiskeriminister har tilslutning fra en række organisationer, bl. a. Dansk Fiskeriforening, Vestjydsk Fiskeriforening, Danmarks Fiskehandels- og Havfiskeriforening, De samvirkende danske Andelsfiskesalgsforeninger, Landsorganisationen af Danmarks Detailfiskehandlere, Foreningen for Danmarks Fiske-Konserverindustri og måske endnu flere. Jeg vil med det samme indrømme, at ministeren her har nået en meget bred og vidtgående tilslutning, og tilsyneladende skulle det forelagte lovforslag være temmelig let og ligetil for rigsdagen at gennemføre. Men uden i nogen måde at gå de pågældende organisationsledere for nær med hensyn til deres sagkundskab og indseende i erhvervenes forhold vil jeg gerne sige, at forholdet alligevel meget let kan være det, at de menige organisationsmedlemmer og også den kategori af udøvere, som står udenfor sammenslutningerne, folk, som i høj grad har direkte føling med erhvervets udøvelse, har den opfattelse — den samme, som jeg i nogen grad har —, at man her på mange områder går så vidt, at omkostningerne bliver for store, og at erhvervenes folk vil føle disse meget betydelige indgreb overflødige og meget generende.

Den foreslåede lovgivning er, selvom den på enkelte områder overflødig gør bestående love og sætter et utal af cirkulærer og bekendtgørelser ud af kraft, ifølge hvilke ministeren har en meget udstrakt bemyndigelse, efter min mening altfor vidtgående. Hvis man gennemlæser lovforslagets 48 paragraffer, ser man, at der næsten i dem alle er tale om offentlig kontrol og tilsyn. Jeg er derfor helt enig med den foregående ærede ordfører i, at lovforslaget bør have en meget grundig og indgående behandling i et udvalg, og jeg vil tilføje, at det bliver ingen over-